

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Vestitv Ad Conuentum deferendo. Tit. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Si quid autem temporis progressu Vicarius conuentusque ob iustam causam renouari mutarique oportere censuerit; id ne cuiusquam incommodo detrimento fiat. Nemoque plus oneris sustinere cogatur, quam muneris sui partes, & facultates tulerint.

Si quis suo tempore graui aliquo incommodo conuentum habere non poterit, is interposita Vicarii auctoritate cum alio conueniat, qui id oneris suscipiat, vicè illius ipse alio tempore subiturus.

DE TEMPORE CONVENTUS HABENDI.

TIT. V.

Vbi supra.

CONVENTVS ex Synodi Prouincialis primæ decreto in singulos menses semel cogatur.

Si qua autem in regione ob hyemis vim, vno alterove mense conuocari non videbitur; id Episcopo inconstituto ne fiat, quemadmodum in Synodo Prouinciali quarta decretum est.

Tit. de parochiis, &c. §. Pro locorū. pag. 167.

Verum ut quàm minimo parochialis curæ detrimento damnoque tam utilis conuocatio fiat, id Vicarius accuratè præuideat, nè conuentus qui proximè futurus est, in aliquam solennem celebritatem incidat; quæ vel ex Ecclesiæ præcepto vbiq; terrarum, vel eo potissimum loci agitur, in quem clerus cogendus est. Neve in ea tempora incurrat, quæ in sacris confessionibus audiendis, sacramentis ministrandis, aliisque parochialibus actionibus ministeriisve gerendis, consumi solent, & debent.

Cuiusmodi est tota hebdomada, quæ diem Natalè Iesu Christi Domini proximè antecedit, & hebdomadæ itè duæ ante Pascha Resurrectionis, & omnis præterea hebdomada, quæ aliam insignem celebritatem antegreditur, in qua fidelium confessiones communionisque frequentiores esse solent. Eiusmodi celebritates sunt, vtpotè sacri dies Pentecostes, solennitas Corporis Domini, assuptio Beatissimæ Virginis Mariæ, dies festus omnium Sanctorum, diesque; item officio pro defunctis eo loci dicatus, vbi conuentus proximè futurus esset.

Cum autem de Episcopi sententia conuentum aliquando intermittere contingerit, in ea cura euigilet Vicarius diocesanus, vt tam salutare munus quam primum repetatur, & quidquid damni detrimentive factum est, frequentioribus conuentibus, omniq; alia ratione reficiatur atq; instauretur. Qua in re si remissum se negligentemque præbuerit, pœnam pendat Episcopi arbitrio.

Summo mane quoad eius fieri poterit, omnes singuliq; ad locum conuenient, qui in conuentu proximè indictus est. Vicarius, eos qui serius conuenerint, seuerè reprehendat; & quos sæpius huius negligentia reos animaduertit, eorum nomina ad Episcopum deferat.

Quicumque autem officio pro defunctis non interfuerit, solidis decem mulctetur; totidem si Missæ conuentali; quinque si præsens processioni non interfuerit.

Qui verò tam sero venerit, vt muneri, quod sibi in proximo conuentu demandatum est, præsto esse non potuerit, nummis realibus tribus mulctetur.

Quam multam omnem pro contumacia culpæve ratione arbitrato Vicarii diocesani augeri liceat, ita tamen, vt ænummi aurei summam excedat.

DE VESTITV AD CONVENTUM DEFERENDI.

TIT. VI.

Vestitū decretis Prouincialibus vnicuique præscriptum, pro ecclesiastici beneficij quod quisque obtinet, dignitatise ratione singuli induant, & gestent. Si verò ob itineris difficultatem gestari non potest, eertè eo loci vbi conuentus habetur, omnino induant.

Qui alium vestitū induerit gestarive, pœnis contra illos, qui eo in genere peccarint, constitutis afficiatur: nisi fortasse cuiquam ob iter longius, aliamve causam, facultas ab Episcopo permisa sit breuioris vestis induendæ & gestandæ.

Superpelliceum item asserat, etiam si regularis sit. Id verò eiusmodi sit, vt neque situ sordeve squalleat, nec uerò uetustate obtritus sit; sed candidum, ab omni

labe purum, decens, & latis præterea manicis, & ad manum vsque deductis.

Præpositus, præter superpellicium, non in sua tantum Ecclesia cum conuentus habetur, sed in omni etiam Ecclesia intra plebis & præposituræ suæ fines, baculo, & cappa, alijsve insignibus vtatur, quibus in ecclesia sua vti potest.

Præuinc. 5.
tit. Quæ ad
cler. honest.
attin. p. 67.
diocæs. 5.
decret. 4.
pag. 382.

Nemo denique sine recenti tōtura, pro ordinis quo quisq; initiatus est, ratione cōpareat, barbaq; item ad præscriptum.

QVOMODO SE QVISQVE
paret, ac gerat, vbi ad congrega-
tionis locum venerit.

TIT. VII.

Cum quis ad cōgregationem venit, in ea cogitatione versabitur, vt ad locum se venire putet, in quo, quasi in quodam sacerdotali gymnasio exercitationes fiant; in quibus perpetuus cursus esse debet eorum, qui spiritali aliorum curæ præsumt. Ideo ad omne opus bonum paratus atque instructus accedet.

Antequam in viam se dabit, se & meditationibus, & oratione, & earum rerū quæ in conuētū agendæ sunt, studio atq; officio præmuniet, ita vt specimen det industriæ, virtutisq; suæ sacerdotalis. Nihil in itinere ager, quod cum sacerdotali clericali que dignitate, & decore non conueniat.

Vt verò frequentes conuentus sunt, sic maiores in sanctè agendo progressiones eius esse debent; vsque adeo, vt his mensuris conuentibus tanquam assiduis exercitationibus, ipse in virtutum schola disciplinaque veluti per gradus progrediens, perfectus Dei minister esse possit.

Quæcunque igitur in conuentu præclare agentur, ea sibi proponet, cum ad vitæ suæ emendationem, tum ad omnem perfectionis progressum; quò in primis spectare debet omnis sacerdotalis, & clericalis sollicitudo.

Ad constitutum autem locum conuentus cum proficiscitur, breuiarium, & calendarium secum feret. Eò cum peruenerit, primò in ecclesiam recta proficiscatur: vbi Deum sanctis illius ecclesiæ patronis intercedentibus, suppliciter deuote

oret, vt clerus populusque salutarem inde fructum ferat.

Deinde Vicarium adeat, vt se aduentasse significet. Vicarius autem singulos qui aduenerint, apud se diutius morari non patiatur, sed quamprimum dimittet, vt Missam celebrent, cæteraque officia obeant, quæ eo die præstare debent: atque in eorum quidem munerum functionibus diligentissime incumbant, vsque adeo vt cætera omnia post habeant.

Proximè conueniat Ecclesiæ rectorem is sacerdos qui Missam celebraturus est, vt illius celebrandæ horam certam sibi ille præscribat.

Singuli denique se conferant ad præfectum magistrumque chori, vt ab illis ritè instruantur ad muneris sui eo die obeundi partes rectè exequendas.

Omni quidem tempore sacerdos vitæ morumque exemplis præluere debet, tum verò cum celebratur cōuentus: quo tanquam ad quoddam sacerdotalium actionum theatrum frequens populi concursus esse solet. In omni igitur actu, gestu, sermone, omni que officio vnusquisque ita se gerat, vt charitatis, pietatis, deuotionis, humilitatis, & sanctitatis exempla ad laicos dimanent.

Hoc porrò vnusquisque studebit, vt si quæ virtute aliqua præcellere animaduertit, ab eo exemplum sibi sumat ad eximie virtutis imitationem. Sanctos enim viros inter se congressum habuisse memoriam proditum est, vt alius ab alio mutuum adiumentum acciperet, quo vteretur ad cursum perfectionis.

Nemo autè per oppidum, pagumve quò clerus conuenerit, vagetur: neque hæc, neque illac concurret: neve otiose, curiose obambulet: neve negotia cuiusuis generis ante dimissum conuentum cum laicis habeat.

Neque liceat item cuiquam, aut singulares, magnificasq; priuatorum domos, aut loca amœna (quod animi leuitatis indicium est) lustrare.

Si quis eo loci vbi conuentus habetur, quidquam vel verbis, vel factis commiserit, quod præ indignitate animos incolarum offenderit, perturbaritve; cum pro modo culpæ Vicarius & mulctet, & ad Episcopum præterea deferat.